

Må jeg minde hr. Keld Albrechtsen om, at hr. Keld Albrechtsen ikke bare én gang, men flere gange fra denne talerstol i dag har sagt, at det dagsordensforslag, der foreligger, i bedste fald er ligeegyldigt, men i værste fald er direkte dårligt og skadeligt.

Medmindre det direkte er utroværdige udtalelser, som man overhovedet ikke kan henholde sig til, kan jeg ikke forstå, hvordan i alverden Enhedslisten med den argumentation alligevel kan finde på at redde regeringen og dermed – hvad Enhedslisten jo selvfølgelig er klar over – sørge for, at det her dagsordensforslag bliver stemt igennem, selv om der her i Folketinget altså er et flertal imod det.

Det er i hvert fald dårligt politisk håndværk, hvis det bliver resultatet, og derfor må jeg da anbefale, at Enhedslisten revurderer sin holdning en gang til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kent Kirk stiller spørgsmålet: Hvorfor vil Enhedslisten ikke bruge det flertal, der ville være imod regeringens dagsorden, hvis Enhedslisten valgte at stemme imod det? Men jeg tror, hr. Kent Kirk er klar over, at et flertal sammen med hr. Kent Kirk i denne sag ville ikke kunne bruges til noget som helst, i hvert fald ikke noget som helst til gavn for en miljøpolitik og en politik vedrørende tilsætningsstoffer, som kunne føre til en begrænsning af antallet af tilsætningsstoffer, og det er målet for Enhedslisten.

Derfor kan jeg vanskeligt se, hvordan hr. Kent Kirk kunne hjælpe på sagen, f.eks. med et dagsordensforslag, som var bedre end det, som Socialdemokratiet og SF har fremsat, og det dagsordensforslag er desværre ikke godt, og der er reelt ikke meget kød på det, må man sige.

Derfor er debatten skuffende set fra mit synspunkt, og vi kan ikke tage ansvaret for at stemme for et sådant dagsordensforslag som det foreliggende. Men vi vil heller ikke tage ansvaret for at skabe et flertal sammen med de borgerlige, som jo helt klart har som målsætning at forhindre fremskridt med hensyn til bekæmpelse af tilsætningsstoffer i maden. Der har man ikke lagt skjul på, hvilke hensigter man har, og derfor vil der ikke være nogen som helst idé i fra Enhedslistens side at forsøge på at lave noget sammen med det flertal i denne sag.

Vi har vurderet punkterne ned igennem dagsordenen, og der er nogle af disse punkter,

som indebærer fremskridt, i hvert fald hvis de bliver læst, som de er skrevet.

Det er f.eks. det, at man lægger vægt på allergi, og det er det, at der står »den størst mulige begrænsning af antallet af tilsætningsstoffer til levnedsmidler«. Det opfatter vi positivt, og hvis ministeren ikke når at få det fuldstændig dementeret, inden debatten er slut, så er det i hvert fald på papiret små fremskridt.

Men sådan som ministeren har udlagt teksten, kan vi alligevel ikke stemme for dagsordenen, men vi vil altså ikke tage den konsekvens at hjælpe hr. Kent Kirk med at skabe et negativt flertal imod miljøet.

Elisabeth Arnold (RV):

Som ordfører skal man jo passe på, hvad man siger fra nu af, så man ikke provokerer visse slumrende kræfter på den danske venstrefløj.

Så jeg vil holde mig til en helt tonløs ordførertale på Det Radikale Venstres vegne og sige, at med den øgede samhandel med mad og fødevarer, som er sket i de seneste år, og med den stigende internationalisering er det nødvendigt, at vi bl.a. i EU får ensartede principper og fælles lister over, hvad vi putter i vores fødevarer.

Den politiske forbruger har en stigende magt, og der skal derfor også være sikkerhed for, at forbrugeren ikke vildledes gennem det, der er tilsat fødevarerne.

De enkle principper, vi skal følge fremover, og som vi også har fulgt hidtil, er, at der skal være så få tilsætningsstoffer som muligt, at de skal være så sikre som muligt, at det skal være velbegrundet at tilsætte dem, og at det skal være gennemskueligt.

Disse fire enkle principper synes jeg alle Folketingets partier burde kunne samles om, og det kunne de sikkert også, hvis det ikke var således, at der allerede har været en flere timer lang ophedet debat om en dagsorden.

Disse fire principper: så få tilsætningsstoffer som muligt, så sikre tilsætningsstoffer som muligt, velbegrundede tilsætningsstoffer og gennemskuelighed for forbrugeren er de principper, vi ønsker skal herske, og vi synes også, de er blevet klart præciseret i dagsordenen, der er her.

Når vi siger, at dagsordenen præciserer den politik, der skal føres, er det jo ikke, fordi vi er uenige i den politik, der har været ført hidtil, men det hænger sammen med, at den arbejdsgang, der er i EU, ofte indebærer, at andre personer end politikerne bestemmer, hvilke stoffer